NN 61/2019 (21.6.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-196/18-4 od 14. ožujka 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja VIP net d.o.o. Z., kojeg zastupa opunomoćenik M. G., odvjetnik u Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Z., radi dostave podataka, odlučujući o tužbi protiv rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-07/18-01/24, urbroj: 376-04-18-1 od 19. travnja 2018., na sjednici vijeća održanoj 14. ožujka 2019.

presudio je

I. Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/18-01/24, urbroj: 376-04-18-1 od 19. travnja 2018.

II. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti dužna je tužitelju nadoknaditi trošak spora u iznosu od 2.500,00 kn u roku od 60 dana od primitka presude.

III. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem utvrđeno je da tužitelj nije postupio prema odredbi članka 15. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama jer tuženiku nije dostavio podatke određene zaključkom od 23. siječnja 2018., klasa: UPI 344-03/17-11/530, urbroj: 376-04-18-82 (točka I.). Tužitelju je naloženo da u roku od 8 dana od primitka rješenja dostavi navedene podatke, a u slučaju nepostupanja da će inspektor elektroničkih komunikacija izreći odgovornoj osobi novčanu kaznu u iznosu od 50.000,00 kn, a u slučaju daljnjeg neizvršenja obveze bit će izrečena nova novčana kazna u dvostrukom iznosu (točke II. i III. izreke rješenja).

Tužitelj prigovara zakonitosti osporenog rješenja iz svih zakonskih razloga. Postupovne povrede vidi u tome da je rješenje donio službenik tuženika (inspektor elektroničkih komunikacija) koji nije za to ovlašten. Citira odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama koje se odnose na nadležnost tijela tuženika te se poziva na praksu ovoga Suda s tim u svezi. Ističe da se zaključcima odlučuje o postupovnim pitanjima, protiv kojih nije dopušten posebni pravni lijek. Također navodi da je u rješenju pogrešno označen zaključak, odnosno da zaključak s navedenim brojem ne postoji. Prigovara pogrešnoj primjeni materijalnog prava odnosno nalaganju dostave podataka o kabelima koji su predmet ozakonjenja u konkretnom postupku koji se nalaze u dijelovima kabelske kanalizacije koji su izvan opsega konkretnog ozakonjenja, što detaljno obrazlaže. Predlaže Sudu da poništi osporeno rješenje i potražuje trošak upravnog spora.

Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbene navode. Ističe da je osporeno rješenje doneseno u postupku inspekcijskog nadzora radi utvrđivanja postupanja prema odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama, a u tijeku upravnog postupka sređivanja postojećeg stanja na trasi kabelske kanalizacije na administrativnom području Grada Z. – faza II, koji je okončan donošenjem rješenja tuženika od 30. kolovoza 2018., a protiv kojega je tužitelj pokrenuo upravni spor koji se vodi na ovom Sudu pod poslovnim brojem UsII-403/18. Nalazi točnim navod da je odlučivanje u sporovima o zajedničkom korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture u nadležnosti Vijeća Agencije, međutim ističe da osporeno rješenje nije doneseno u sporu o zajedničkom korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture, nego u postupku inspekcijskog nadzora pokrenutom po službenoj dužnosti, radi nepostupanja tužitelja po zaključku koji je donesen u sporu o zajedničkom korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture. Smatra da se tužitelj pogrešno poziva na stajalište Suda iz presude poslovni broj: UsII-169/16, jer je ta odluka donesena u predmetu utvrđivanja infrastrukturnog operatora radi plaćanja naknade za pravo puta, o čemu se u ovom slučaju ne radi. Smatra neosnovanim